

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kröniker-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 289. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm16677/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

— 289 —

der. Nu staaer Benedig under Østerrig, men er dog en Fjærvn.

Videslet var det altså Raun paa Sjælland og Små-Sørne sammen.

Bilinger er Norden's Raun på Røvere, der, som man ved, sabsantig er ren Sorvere, men han dog ogsaa varre øde helse, som Bilingen Torbenulf holdt.

Billum Engelstrand, Roskilde Domkirkes Grunder, og Svane Mæstriksons fuldro Ben, var kommet til Danmark som Knud den Stores haanslæver.

Vinteren og Akterdommen, som man i Spen gruer for, har i Norden ei egen unikert Præg, og han varre meget glædelige.

Virgil's Eneide er, som man ved, Latin-Skolens Hellebog, og udmærter sig baade fra Glæden og Drøs-fæn derved, at hele Hellebogenen, lige indtil Stilen og Udtynket, er et Mov, men derfor forler også baade Rom's Historie og Latin-Skolens sig flottest, saa med dem haner og falder Eneiden og hele den fantastiske Latiniske Poesi.

Boltaire, som først døde 1778, baat af Lambert-Bancet, ful, ejer Graaftmandenes og mange Andre's Hæfting, varer den vittigste Spotsugl og den farligste Stumle i hele Læse-Vedbenen, og man glor meget Noegger i at tro dem paa deres Ord, end om man selv vilde undersøge saa vidtlig og gørst sit en Sag, da de Spotsugle og Stumle, Enhver af os hender, alt er hætre, end vi maaatte entse.

Borres, gammel beromt af sin Rosengaard i Nisunge-Skabot og Hellebogen, laaede sigst iin Berommelse af den jyske Rigsdag (1521), hvor Munkken Morten Luehet forundskede baade Kejseren og Paaven.

Bugge for Christen-Navnet var paa en Raade Antiochien, hvor det opkom, men er dog i Grunden Daaben, hvori Borrene finde det.

19

— 290 —

Gadrikil er i Nordens Billed-Syng Navnet paa den gamle Af, som varer Tiden ud, fordi Nornerne iselig vante den af Urba-Kilden, altsaa paa Menneske-Livets Giam-Traa fra Slægt til Slægt.

Brus, den Graats Gude-Stenge, er et Spejl for Graalenes undgående Afløs-Kraft og Løs-Lyst, hvorfra han ogsaa har si Raun.

Zion er Jerusalem-Værgel, der, hos de Graaft-Predheters Kondinger, uovervindig vallet Landen om alle deres Syner, og derved varer Zion vigtlig, for vores Dine, alle Verdens andre Vænge over hovedet.

Glypten, med fire Pyramider, Obelisser, underjordiske Palladsjer, Munier og Munkfestsru (Hieroglypher), maatte i Bildstædes Tiden uovervindig række sig mere langt nede Vandkli, end Graaftes og Graafers taværlige Skærettinger kunne tilfæresphille, og Romerine forsønde den gode Velighed, de havde til at blive vores Ciceronet i Egypten. Sidens Napoleons Dag dræll har imidlertid Graaftemandene vaaaget sig at være det, og Mænd Engelsmannen ere nuapparet den beromte Rosette-Stenen fra hem, og gav derfor det første Blik til Hieroglyphernes rete Lösning, saa var det dog baade Graaftmandene, der fundt Steinen, og har havet mest og bedst paa Graaft-Skriften, som nu vistelig høres at ville faste et machærdigt Lys et blad paa Egyptiens Økud, men selv paa Menneske-Slagtens Bandem.

Elve-Dronningen (The Fairy Queen) maa London vel kaldes mellem Hovedstædene, men fun forbi der herstår en Borgerlig Frihed, man i alle andre Hovedstæder satter; thi en denne gte fun saaledes fort alle Menneske-Livets Kræfter i Brønsgøle, og ståndt disse Kræfter ingenlunde alleregne er fan føre som i Engeland, saa gior, efter Historiens Vidnesbyrd, dog Griboedov

